

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

แม้ปัจจุบันธนาคารพาณิชย์จะได้มีการกันสำรองเพื่อรองรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในระดับที่เพียงพอสอดคล้องกับแนวทางของมาตรฐานการบัญชีไทยฉบับที่ 11 เรื่องหนี้สงสัยจะสูญและหนี้สูญ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันแล้ว แต่เนื่องด้วยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standard – IAS) ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าตราสารทางการเงิน ได้เริ่มมีผลบังคับใช้ในประเทศต่าง ๆ แล้วเมื่อปี 2548 สำหรับประเทศไทยคาดว่าสภาวิชาชีพบัญชีจะกำหนดให้มีผลบังคับใช้ประมาณปี 2554 มาตรฐานการบัญชีฉบับดังกล่าวจะมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับการด้อยค่าของสินทรัพย์ทางการเงิน โดยเฉพาะเงินให้สินเชื่อซึ่งเป็นสินทรัพย์หลักของธนาคารพาณิชย์ กล่าวคือ ธนาคารพาณิชย์ต้องกันเงินสำรองเพื่อรองรับความเสี่ยงเมื่อมีข้อบ่งชี้ว่าลูกหนี้จะไม่สามารถชำระหนี้ได้ เช่น ลูกหนี้ที่มีการค้างชำระต้นเงินหรือดอกเบี้ยเกินกว่า 3 เดือน โดยธนาคารพาณิชย์ต้องกันเงินสำรองสำหรับผลต่างของยอดหนี้คงค้างกับมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดที่ธนาคารพาณิชย์คาดว่าจะได้รับจากลูกหนี้ หรือผลต่างของยอดหนี้คงค้างกับมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดที่ธนาคารพาณิชย์คาดว่าจะได้รับจากการจำหน่ายหลักประกัน ซึ่งเงินสำรองที่ต้องกันดังกล่าวนี้ IAS 39 อนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์เลือกที่จะกันเป็นเงินสำรองสะสมไว้หรือตัดลูกหนี้ส่วนนั้นออกจากบัญชีเป็นหนี้สูญ วิธีใดก็ได้ตามที่เห็นว่าเหมาะสม (ธนาคารแห่งประเทศไทย : 2551)

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาถึงแนวทางการกันเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์ที่ไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้และสินทรัพย์ที่คาดว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ของธนาคารพาณิชย์ตามแนวทางของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน ผู้ปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายการลูกหนี้ ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ และการจำหน่ายหนี้สูญ ของธนาคารพาณิชย์มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาแนวทางการกักเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์ที่ไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้และสินทรัพย์ที่คาดว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ของธนาคารพาณิชย์ ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องหลักเกณฑ์การจัดชั้นและการกักสำรองของสถาบันการเงิน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบแนวทางการกักเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์ที่ไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้และสินทรัพย์ที่คาดว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ของธนาคารพาณิชย์ ตามแนวทางของธนาคารแห่งประเทศไทย

นิยามศัพท์

สินทรัพย์ที่ไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ หมายถึง สินทรัพย์จัดชั้นสูญ

สินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ หมายถึงสินทรัพย์จัดชั้นสงสัยจะสูญ สินทรัพย์จัดชั้นสงสัย สินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน สินทรัพย์จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ หรือสินทรัพย์จัดชั้นควรระวังเป็นพิเศษ และสินทรัพย์จัดชั้นปกติ

เงินสำรอง หมายถึง เงินสำรองที่กักไว้เป็นค่าเผื่อหนี้สูญหรือหนี้สงสัยจะสูญ ค่าเผื่อการลดราคา ค่าเผื่อการด้อยค่า ค่าเผื่อการปรับมูลค่า สำหรับสินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้